

s.06

En hård fødsel
DBI fylder 35 år

s.08

Træning for prædikanter
22 DBI'ere på tur

s.10

Syd har førertrøjen
Missionens verdensorden

→ | Mange studenter til semesterstart.

Kun ét rundstykke til hver

Ovi, Thomas, Morten, Jakob og Anders er alle startet på teologistudiet på Københavns Universitet.

Camilus, Per, Moses, Connie, Mette og Malene udgør det første hold, der starter på DBIs nye TKM-uddannelse.

Af landssekretær Kurt Dalsgaard

Da efterårssemesteret blev skudt i gang på DBI den 3. september, indledte studiekoordinator Nicolai Techow med en formaning: "Vi er en stor forsamling i år, så der bliver kun ét rundstykke til hver!" Blandt deltagerne var ti nye studerende, og de er ligeligt fordelt mellem studerende på TKM og studerende på Det Teologiske Fakultet (TF). Nogle var forhindret i at deltage, men når alle har fundet

vej til DBI, forventer vi 13 til 15 nye studerende.

En af de nye er Moses Sloth, som begynder på TKM.

- Kristendom har altid interesse for mig, og jeg vil gerne vide mere om, hvordan de forskellige ting hænger sammen. Samtidig har jeg i mange år haft en fornemmelse af, at jeg skulle beskæftige mig fuldtids med Guds riges arbejde. Derfor er jeg begyndt på teologi, siger Moses.

Samtidig med semesterstarten lød startskuddet for DBIs nye 4-

årige bacheloruddannelse (TKM).

Det geniale er, at uddannelsen er tilrettelagt sådan, at de studerende på TF kan følge meget af TKM-undervisningen. Derfor vil man fremover i højere grad se både TKM-ere og TF-ere sidde til samme undervisning på DBI. Det er der mange fordele ved. Dels sparer DBI penge til undervisning, men de studerende på de to linier får også i højere grad mulighed for at udveksle synspunkter og berige hinandens studier.

Folkekirkenes fremtider

→ | En mandag i august havde kirkeminister Bertel Haarder indbudt 150 personer til at debattere Folkekirkenes fremtider.

ILLUSTRATION: CHR. RAHBEK OLSEN

Af rektor Børge Haahr Andersen

Hvordan vil Folkekirken se ud om 10 år? Og hvilken kirke ønsker vi os om ti år? Disse to gode spørgsmål var stillet af ingen ringere end kirkeminister Bertel Haarder, og til at svare på dem havde han indkaldt en større forsamling på 150 mennesker fra alle dele af Folkekirken. Folkekirkenes ledelse på forskellige niveauer var re-

præsenteret. Dertil kom en række repræsentanter for de kirkelige og diakonale foreninger i Folkekirken. Luthersk Mission var blandt de indbudte organisationer, og de havde vist DBIs rektor den ære at bede ham om at repræsentere deres bagland sammen med generalsekretær Jens Ole Christensen.

Op søndag morgen

Det blev en intens dag med mange indlæg og megen korridorsnak,

men også en dag med mulighed for at få et indblik i, hvordan centrale personer i Folkekirken tænker om kirkens arbejde og rolle i det danske samfund.

Forsamlingen rummede optimisme med stor tro på Folkekirkenes fremtid. Nok går medlemstallet tilbage, nok kniber det med at få den almindelige dansker ud af sengen søndag formiddag, men gennem de kirkelige handlinger og andre gode tilbud har kirken stadig en

Folkekirken ved ikke længere, hvad den tror på, og hvad den skal sige videre til danskerne. Det er dens største problem ifølge Jens Ole Christensen, generalsekretær i Luthersk Mission.

stærk forankring i det danske folk. Andre så en række alvorlige kriterier i, at kærnemienighederne svinder ind, at gudstjenesten er stivnet i en uvedkommende form, at halvdelen af børn og unge i hovedstaden ikke er døbt med den kristne dåb og så videre. Der blev givet mange udfordringer videre om at gennemtænke synlighed, tydelighed, udadvendthed, fællesskabsformer, kommunikations- og dialogformer. Interesserede kan finde de otte foredrag og resumé af debatten på kirkeministeriets hjemmeside (www.km.dk).

Hvad er problemet?

En så sammensat forsamling repræsenterer naturligvis ret så forskellige syn på, hvad der er Folkekirkens største problem og dermed udfordringen det næste årti.

En kvindelig præst fra et landsogn med en 800 år gammel kirke beskrev, hvordan kirken havde en naturlig og selvfølgelig plads i folks bevidsthed. Naturligvis skulle børnene døbes og de unge konfirmeres, og stort set alle ville kirkeligt vies og begraves, for det

havde man jo gjort på den måde i slægt efter slægt. Men tilslutningen til en almindelig gudstjeneste var efterhånden så beskeden, at hun var usikker på, om man om ti år har en ugentlig højmesse. En del af forsamlingen var tydeligvis enig med hende i, at Folkekirken har et alvorligt problem, hvis ikke selve flagskibet, den ugentlige gudstjeneste, kan opretholdes.

For andre var det selve traditionstabet og den store uvidenhed om kristendommens indhold, der var grundproblemet. Nok så man forståelse i tilslutningen til førkonfirmandundervisning, skolekirkesamarbejde, det frivillige kirkelige arbejde fra mange hold samt en række initiativer i form af studiekredse, kirkelig voksenundervisning m.v. Men det lader sig ikke skjule, at der er en markant uvidenhed om troens indhold, en fremmedgørelse i forhold til kristne traditioner, sprog, salmer, bibelkundskab og så videre, og en blufærdighed med hensyn til at synliggøre kristen tro i det offentlige rum. Uvidenheden om kristen tro får mange til at kaste sig i armene på andre religiøse forestillinger eller ideologier og gør det danske folk sårbart overfor forførelse i mange retninger.

En tredje gruppe betragtede kirkens stivnede former, dens ufleksible strukturer, forældede sprog og gudstjenesteform som det største problem. Kirken skal reformeres i den forstand, at den skal lytte til det postmoderne menneske og dets behov. Den form for kristendom, som sagde tidligere genera-

tioner noget, vækker ikke samme genklang i dag, og derfor må budskab i såvel form som indhold tilpasses tiden. Kirken må møde mennesker, hvor de er, og være til stede på en måde i menneskers liv, så det opleves relevant, ægte og vedkommende.

Det var dog for mig at se Jens Ole Christensen, der satte ord på det mest fundamentale ved Folkekirkens krise, nemlig at den ikke længere kan give et entydigt svar på spørgsmålet om, hvad kristen tro er, om Jesu opstandelse skal forstås bogstaveligt eller symbolsk osv. Og når kirken ikke længere ved, hvad den tror på og hvad den skal sige videre, er det først i anden række et problem, at folket svigter gudstjenesten, at børn og unge ikke møder kirkens undervisning eller at kirkens former er for stive. Kirkens håb er, at den vender tilbage til sit bibelske grundlag.

Jeg tog hjem med en fornyet bekræftelse på DBIs vigtighed og betydning – selvom dette måske ikke var en tilsigtet virkning fra arrangørernes side. Der er som aldrig før brug for den fordybelse i Bibelen og tros læren, som DBI står for. Der er også brug for, at vi på DBI arbejder videre med formidling, med arbejdsformer og ledelse og forståelsen af den tid, vi lever i og de mennesker, vi skal forkynde for. Vi skal arbejde videre i tillid til ham, som har al magt, og som fremmer sin kirke i verden gennem skrøbelige menneskers ord og hænder.

økonomi | Har du mulighed for at give 430 kroner til DBI?

En million hver måned

De sidste tre måneder af året har DBI brug for en million i gaver hver måned. Det er en meget stor udfordring, da vi de første ni måneder af året har fået samme beløb, altså cirka tre millioner kroner.

DBIposten sendes til knap 7000 hjem, og hvis alle har mulighed for at give DBI en gave på 430 kroner, vil det blive til tre millioner. Så, selvom det virker overvældende, at DBI har brug for så mange penge resten af året, viser det, at når mange står sammen om opgaven, er det muligt at få økonomien til at hænge sammen.

Den første september begyndte den nye bacheloruddannelse på DBI. Det har kostet en del penge at omstrukturere TKM-uddannelsen i forhold til de første seks år, hvor TKM har kørt. Men vi er overbevi-

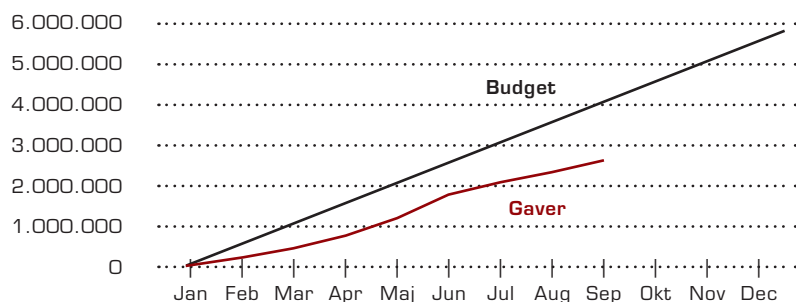
ste om, at resultatet er pengene værd. Det er derfor, vi har turdet satse så stærkt på, at få denne 4-årige tværkulturelle teologiuddannelse op at stå. Den kan nemlig bruges til mange forskellige jobs – det er det geniale ved uddannelsen. Den er velegnet for dem, som vil være præster i Danmark og for dem, som vil rejse ud som missionsærer. Den er velegnet for dem, som vil være sognemedhjælpere eller for ansatte i kristne organisationer. Den 4-årige bacheloruddannelse åbner et væld af muligheder for job eller videre studier.

Tak til alle, som har bidraget til de tre millioner, vi har fået i år. Og tak, om mange af DBIpostens læsere, vil hjælpe os det sidste stykke af vejen.

*Med venlig hilsen – og tak.
Landssekretær Kurt Dalsgaard*

Gaveoversigt 2007

Månedsbudget: 495.342 kr. · Indkomne gaver i august: 260.695 kr.
Bagud i forhold til budget pr. 31. augusti: 1.452.456 kr.

mødekalendar

Møder og gudstjenester i oktober og november ved studerende og ansatte. Se hvem, der prædiker hvor, på hjemmesiden under mødeaktiviteter.

Oktober

- 3. Østermarie
- 5-7. IMU event
- 6. Landslederkursus LM
- 10. Husum Kirke Sædding IM
- 11. Esbjerg IM
- 13. Jelling IM
- 14. Hillerød Frimenighed
- 24. Brændstrup LMU
- 25. Bylderup-Bov LMU
- 26. Rens LM

November

- 2. Gilleleje LM, Vejby-Tisvilde LM
- 4. Vestbornholm ELM
- 6. Fredens og Nazareth Kirker København Haderslev IMU
- 7. Bramming IM LM Hvidovre
- 10.-11. Prædikantkursus ELM
- 14. LM Hvidovre
- 16.-18. Go Missionskonference, Århus
- 18. Emdrup Kirke Nykøbing Falster LM
- 21. Odense LMU Slagelse IM LM Hvidovre
- 23. Måløv IM
- 25. Gilleleje LM
- 26. Sædding IMU
- 27. Aabenraa LM
- 28. Voerså IM

Lovsang og etisk vejledning!

→ | Vanen tro indbyder Dansk Bibel-Institut og Menighedsfakultetet til januarkursus – i januar.

Af rejsesekretær Steen Eskildsen

Temaet for Januarkursus 2008 vil være *Lovsang og etisk vejledning!* og som navnet mere end antyder, foregår kurset i januar – helt præcis den 21.-25. januar 2008.

Seks undervisere

Dagene indledes med morgen-samling ved DBIs tidligere rektor, nu generalsekretær i Luthersk Mission, Jens Ole Christensen, mens fire forskellige undervisere vil fylde eftermiddagene med undervisning om katekismer samt brugen af salmer og åndelige sange i henholdsvis missionsbevægelserne og i Afrika. De fire er Carsten Hjorth Pedersen, der er daglig leder af Kristent Pædagogisk Institut, professor i systematisk teologi på Menighedsfakultet i Århus Asger Christian Højlund,

lektor i kirkehistorie samme sted Kurt Larsen samt missionslærer på DBI Kristian Mogensen.

Årets hovedunderviser er dr. Gordon Wenham. Til daglig underviser han i Gammel Testamente på Trinity College, Bristol i England. Gordon Wenham har skrevet en række bøger, blandt andet om Mosebøgerne, men forsker også i Salmernes Bog og bibelsk etik.

Lovsang og salmer

Gordon Wenham skal holde fire dobbeltlektioner om Salmernes Bog, hvor han vil tale om betydningen af lovsang og etisk vejledning i Det Gamle Testamente og om brugen af de bibelske salmer i kirkens liv. Det spørgsmål, der vil danne grundlaget for hele kurset er, hvordan Bibelen og kirken kan være vejledende og til hjælp for mennesker i dag i deres liv med Gud og hinanden.

Januarkursus er for alle

Januarkurset er, ligesom DBIs øvrige undervisningstilbud åbent for alle.

Prisen er 800 kroner, men studerende og pensionister kan deltage gratis. I lighed med tidligere år kan præster søge tjenestefrihed til at deltage i kurset, ligesom der også er mulighed for at ansøge om dækning af øvrige udgifter i forbindelse med kurset. Undervisningen vil foregå i Luthersk Missions hus, tæt på DBI og Nørreport Station.

På DBIs hjemmeside www.dbi.edu kan du finde invitationen til Januarkursus 2008 under Materialer > Foldere. Her finder du flere praktiske oplysninger om kurset. Tilmeldingsfristen er 16. januar på e-mail dbi@dbi.edu eller på tlf. 33 13 55 00.

Teologkredsen fik et barn

→ | For fyrre år siden mødtes 10 unge i København til lidenskabelige diskussioner om troen. De læste bibeltro litteratur fra udlandet, og det kom til at præge dem. Og så blev DBI født.

Af landssekretær Kurt Dalsgaard

Vestjylland har ry for at være meget missionsk, men der er åbenbart en grænse. I 1972 blev en langhåret, "sort" præst fra København ansat i et lille ukendt sogn ved navn Ansager. Det blev for meget for nogle af præsterne på egnen, men inden vi skal høre dén historie, må vi vide hvem den "sorte" præst er, og hvor han havde sine teologiske synspunkter fra.

Den unge præst hedder Jørgen Skydstofte. I dag er han pensioneret og bor med sin kone Lise i en stor lejlighed på torvet i Ølgod kun 15 kilometer fra det sogn, han satte på landkortet med sine bibeltro synspunkter.

DBIs fædre

For et år siden besøgte jeg Jørgen i hans charmerende lejlighed med den store terrasse. Det er den største terrasse, jeg har set, og den er prydet med hundredvis af blomster og planter. Et sandt paradis lige midt i Ølgod.

Jørgen er en tætbygget herre på 63 med hageskæg og pagehår. Der er noget aristokratisk over ham, og han taler med værdighed men også med humor og varme. Ikke lige den type, jeg vil kalde "sort". Jeg har ringet til Jørgen og spurgt ham, hvor han har sin bibeltro teologi fra. Det blev en spændende time, hvor jeg kunne mærke historiens vingesus. Og her kommer Dansk Bibel-Instituts (DBI) fødsel ind i billedet. Jørgen, som er en af fædrene fortæller:

"I slutningen af tredserne var vi omkring 10 personer, som kom sammen i det, vi kaldte "Teologkredsen" i København. I vores uddannelse ønskede vi en videnskabelig åbenhed overfor forskellige synspunkter, og vi syntes, universitetet var for lukket. Vi følte ikke, vi kunne komme til orde med vore teologiske holdninger, som vi hentede fra Amerika, Canada, England og flere af de skandinaviske lande."

Født i smerte

En kampklar ungdomsgruppe besluttede nu at oprette et alternativt studiemiljø med eget bibliotek og undervisning. I kampens hede voksede Teologkredsen til 26 personer og en aften i september 1972 mødtes den store gruppe i Jørgens lejlighed i det indre København. De fleste regnede med, at de denne aften skulle se deres drøm opfyldt: Et alternativt bibeltro studiested. Efter en lang aften med veer gik fødslen i stå. Teologkredsen var uenige om, hvorvidt der kan være visse fejl i Bibelen eller om alt i Bibelen er sandt. Den aften forlod 10 personer kredsen, og Jørgen husker, at det gjorde særlig ondt, fordi de både åndeligt og menneskeligt var knyttet tæt sammen.

Den 11. oktober var de resterende 16 fra Teologkredsen samlet i Flemming Kofod-Svendsens lejlighed i Hellerup, og da blev barnet født og fik navnet Dansk Bibel-Institut.

Selvom der var smerter forbundet med fødslen, er Jørgen allige-

DBIs første sekretariat, hvor også informationsbrevet blev trykt, havde adresse i Ansager præstegård – hos Jørgen Skydstofte

vel glad for resultatet.

"Vi, som stiftede DBI, er overbeviste om, at hele Bibelen er Guds ord. Når kærligheden er blevet bevaret imellem os og dem, som forlod os, er det fordi vi gav hinanden frihed til at arbejde forskelligt, og det er ikke gået ud over venskabet."

Farlig for omgivelserne

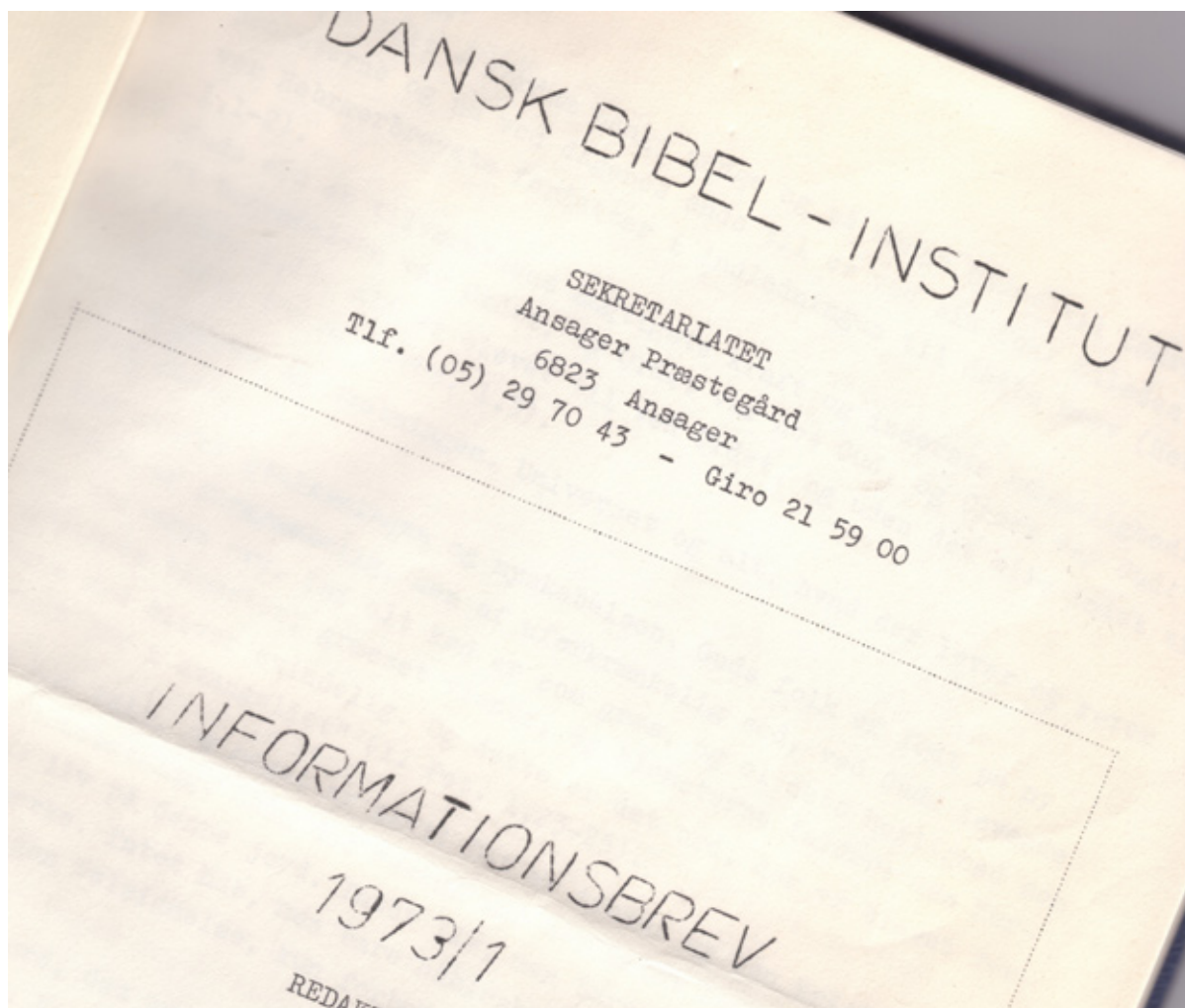
Næsten på samme tid som DBI blev stiftet, blev Jørgen ansat som præst i Ansager. Han blev DBIs første sekretær, og præstegården blev nu ramme om et væld af bestyrelsesmøder og DBIs første bog blev trykt på Ansager bogtrykkeri.

Men, hvordan var det for den unge DBI-præst at få præstekjolen på? Én ting er at sidde sammen med kammerater i det indre København og diskutere teologiske detaljer og påstå, at hele Bibelen er Guds ord. Hvordan bliver et sådant synspunkt modtaget i den almindelige hverdag?

Allerede inden Jørgen var ankommet til sin præstegård, var rygterne gået forud, og stormvejret var løs. En af præsterne på egnen fremstillede i et blad Jørgen som en trussel for Folkekirken. Der blev brugt meget stærke ord, blandt andet, at han lavede undergravende virksomhed.

Stormen stod på i et halvt år, og Jørgen har en scrapbog fyldt med

FOTO: DBI

indlæg fra aviser og blade.

"Der var nogle skrækkelige overskrifter i aviserne. For eksempel: "Københavnsk teolog erobrer vestjysk sogn på uærlig vis". Alle aviser skrev om det, Ekstrabladet, BT, Berlingske Tidende, Kristeligt Dagblad, ja, dem alle sammen", siger Jørgen og smiler.

"Grunden til al den ståhej var, at jeg ønskede at være tro mod det, der står i Bibelen. I Ansager opstod en åndelig vækkelse, og den bredte sig også udenfor sognet. Vi lavede ungdomslejre og unge begyndte at tro på Jesus Kristus. Det var fantastisk. Det var det hele værd. Dybest set var

det jo ikke mig, folk rasede imod, men den fløj i Folkekirken, som jeg og DBI tilhører", slutter Jørgen Skydstofte, som i otte år også var formand for DBI. Både som præst og som formand for DBI har han medvirket til, at DBI den 11. oktober kan fejre 35 års fødselsdag.

1100 sønderjyder så DBI

→ | Vi glemmer en person, vi aldrig ser.

22 studerende og ansatte på DBI var med på den årlige informationstur, som denne gang gik til Sønderjylland.

I Christiansfeld var der tid til at slappe af i skyggen med en avis.

Af landssekretær Kurt Dalsgaard

"Ude af øje - ude af sind". Denne sætning udtrykker, at det vi *ikke* ser med øjet, har vi let ved at glemme. Vi lover måske at bede for en konkret person, men hvis vi aldrig ser vedkommende, kan det let gå i glemmebogen. Når vi så møder denne person, tænker vi: Jeg skulle jo bede for ham, og det har jeg fuldstændig glemt.

Ude af øje – ude af sind, det gælder også DBI. Derfor var 22 studenter og ansatte fra DBI på en møderejse til Sønderjylland den sidste uge i august og medvirkede ved 43 møder og gudstjenester, og på denne måde "så" 1100 sønderjyder DBI. Og mange blev mindet om, at DBI fortsat har brug for studenter, for forbøn og økonomisk støtte.

DBIs base var Mellerup Centeret midt i Sønderjylland, og herfra

kørte vi ud til omkring ti samfund eller kredse pr. aften, hvor vi var delt op i hold på to eller tre personer. Inden vi kørte til møde i missionshuset, var vi hjemme hos gæstfrie DBI-venner, som serverede lækker mad for os. I missionshuset havde vi fordelt opgaverne imellem os, så én prædikede, én fortalte nyt fra DBI og én sluttede aftenen med en andagt. Når alle var kommet hjem fra møderne, delte vi oplevelser fra møderne med hinanden samtidig med, at Margrethe Burgdorfs gode natmad blev fortæret.

Hos biskoppen

Møderejsen bestod af meget andet end aftenmøder. En af dagene var vi på udflugt til Haderslev og Christiansfeld. Først besøgte vi biskop Niels Henrik Arendt, som fortalte om sine visioner for stiftet, og om sit samarbejde med den bibeltro del af kirken i stiftet, og hvordan

han ser på de fri menigheder i kirken. En spændende og opmuntrende samtale, hvor biskoppen gav udtryk for, at han vil medvirke til, at en menighed får en bibeltro præst, hvis de ønsker det. Han ser også meget gerne præster i stiftet, som har en tværkulturel bacheloruddannelse fra DBI.

Efter besøg hos biskoppen kørte vi til Ydre Missions Hus i Christiansfeld, hvor Svend Søb viste os rundt i byen, i kirken og på "Guds ager". Derefter fortalte lederne fra de fire ydre missionselskaber om deres arbejde. Sune Skarsholm fra Dansk Etiopiermission, som er en af samarbejdspartnerne om TKM, tegnede et billede af, hvilke kompetencer *de* prioriterer højt hos teologer og missionærer, og vi fik en fornemmelse af, at det matcher den profil, som DBIs nye bacheloruddannelse har.

Biskop Niels Henrik Arendt fortalte om sine visioner for stiftet og om sit samarbejde med den bibeltro del af kirken.

FOTOS: DBI

Sognepræst og formand for Menighedsfakultetet Jørgen Jørgensen besøgte årets informationstur med et oplæg til debat om at være præst i Folkekirken.

Efter aftenens møder var det tid til afslapning, natmad og til at dele aftenens oplevelser med hinanden.

Nye globale billeder af kirke og mission

ILLUSTRATION: CHR. RAHBK OLSEN

→ | Ved DBIs årsfest i juni lyttede deltagerne til et spændende foredrag om nogle ændringer af det kirkelige verdenskort. Jørn Henrik Olsen har omsat sit foredrag til denne artikel.

Af ekstern lektor, ph.d., Jørn Henrik Olsen

Der sker meget nyt og spændende på den globale missions scene. Missionens tid er på ingen måde slut. Blot ser de globale billeder anderledes ud, fordi vi lever i en verden i hastig forandring. Følger

vi kirke og mission ud under de sydlige himle, blæser vinden på andre måder. Missionens initiativ er flyttet fra nord til syd.

En global sendelsesbevægelse

Den kristne mission har altid været på forkant med den globale udvikling. Lad mig nævne tre hovedperspektiver fra missions-tænkningen på grundlag af Ny Testamente:

- Missionsbefalingens alt-og-alle-perspektiv i Matt 28: Jesus forpligtede sine disciple på en verdensomspændende opgave, og han forpligtede sig selv på *altid* at være med sine disciple. Jesus har *al* magt. *Alle* folkeslag skal gøres til hans disciple. Sidstnævnte skal lære mennesker at holde *alt*, som Jesus selv havde lært dem. Endelig vil han være med sine disciple *alle* dage – indtil verdens ende. Vi aner her noget af, hvad en kristen missionsglobalisering er.
- Guds sendelse til verden: Guds væsen gør den kristne kirke til en sendende kirke. Det er også kristentroens væsen. Kirkens sendelse har især sit udspring i Guds søns sendelse til jorden: "Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer" (Joh 20,21). Mission beskriver derfor Guds store sendelses- og oversættelsesbevægelse i Kristus og gennem hans kirke til den verden, han elsker. Helligånden giver kraft til sendelsen.
- Guds rige-perspektivet: Vi følger kirken på en slags pilgrimsfærd, ud i en tjeneste præget af

kærlighed, lidelse og tilgivelse. Kirken er kaldt ud af verden og sendt tilbage igen. Kirkens store opgave er at forsøge at kalde til efterfølgelse af Kristus. Den søger flere medvandrere, som i flok er på vej mod det fuldkomne Gudsrige. Der er tegn på Guds rige her og nu, men det bedste og fuldkomne har vi til gode. Det er det, som teologien, kirken og al tjeneste skal have som sit fokus.

Tallene taler så stærkt

Ifølge statistikkerne findes der godt og vel to milliarder kristne. Statistikker gransker ikke hjerter og nyrer, men de siger dog noget om menneskers selvopfattelse. Godt to milliarder svarer til en tredjedel af jordens samlede befolkning. I procentpoints svarer det til mellem 33-34 procent. I mere end 100 år har disse procentpoints været nogenlunde konstante. Det betyder dog ikke, at antallet af kristne er uforandret det samme. Antallet af kristne er vokset betydeligt, men væksten er altså sket i pagt med den store befolkningsvækst generelt. Procentdelen er derfor ikke steget.

Ca. 95 procent - ca. to milliarder - af de kristne er registrerede medlemmer af kirker. De sidste fem procent - ca. 115 millioner - betegner sig som kristne, men de har ikke medlemstilknytning til et kristent kirkesamfund. De er primært en del af stærke hinduistiske og islamiske miljøer.

Set i det store globale perspektiv bliver der ikke færre kristne, men

”

Den mere end 200 år gamle moderne missionsepoke er slut, men det er den kristne mission ikke.

hvor 80 procent af verdens kristne for 100 år siden boede i Europa og Nordamerika, så vil 80 procent af verdens kristne i år 2050 være alle andre end hvide mennesker af europæisk afstamning. Den kristne mission er i stor vækst. Væksten er den største nogensinde. Ca. 25 millioner bliver kristne hvert år. Det sker primært som følge af en tværkulturel missionsindsats over hele verden.

Kristendommen nærmest stormer frem i Latinamerika, Afrika og Asien. Ikke mindst er det de karismatiske kirker, pinsekirker og andre evangeliske kirker, som oplever stor tilstrømning og vækst. Det er altså ikke almindeligvis de historiske kirkesamfunds missionskirker i Syd, som oplever den stærkeste vækst. Det er kirker med mere karismatisk og pinsekirkeligt tilsnit. Vi skal dog ikke glemme, at også en række gamle missionskirker er i kraftig vækst. Det er for eksempel tilfældet for de lutherske kirker i Etiopien og Tanzania. På steder hvor det – generelt set – er lykkedes at holde sammen på vækkelse og mission, vækkelse og kirke!

Førertrøjen sidder på dem

For 100 år siden var der ca. 10 millioner kristne i Afrika, men i dag er der et sted mellem 350 og 400 millioner kristne. Forskydningen af kristendommens tyngdepunkt viser sig også derved, at der i dag er flere fuldtidsmissionærer, der er sendt og støttet af kirker i det globale syd, end der er udsendte missionærer fra Europa og Nord-

amerika. I et land som Nigeria er der over 50 millioner kristne. Kirkerne i landet har sendt over 5.000 missionærer til mere end 50 lande.

De ikklæder sig førertrøjen i det globale syd. Ja, den sidder allerede på dem. Omkring 2025 vil Afrika og Latinamerika kunne bryste sig af at være de mest kristne kontinenter på kloden. Europa er i kirkelig og teologisk henseende en undtagelse. Kirke og mission er kommet ud af kontrol. Altså vores kontrol. Vi går nu ind i assistentrollerne. Andre står med ledelsen.

Kristentroen vil altid bevæge sig rundt langs med grænseposter og skilleveje. Og som kristne tror vi ligefrem, at troen på evangeliet har kraft og magt i sig til forandringer og fornyelse i menneskers liv og fællesskaber. Troen kan oversættes. Den kan formidles på ethvert sted. Og den kan sendes videre – og få stadig nye og helt forskelligartede kulturelle udtryk. Den vil altid træde frem med mange forskelligartede ansigter og klædedragter. Det er et meget spændende perspektiv af missionshistorien.

De er vilde med Bibelen

Det mest benyttede sprog i pagt med kirkemedlemskaber på verdensplan har de sidste 25 år været spansk. Men meget snart vil både kinesisk, hindi og swahili spille en endnu større rolle som kommunikationssprog i kristne sammenhænge. For ca. 50 år siden havde Latinamerikas katolikker bidraget

til en næsten udmattet status for Bibelen. I dag hører de samme nationer i Latinamerika – og over dem alle Brasilien – til de mest bibelproducerende og –forbrugende på hele kloden. De er helt vilde med Bibelen og Guds ord under de sydlige himle.

Der blev solgt 3.8 millioner bibles i Brasilien i 2004. Og et par andre salgstal: 3.3 millioner i Kina og to millioner i Malaysia. En afrikansk biskop sagde med stærk brodd til nogle vestlige ledere for nogle år siden: "Hvis I ikke tror på, hvad der står i Skriften, hvorfor bragte I den så til os?"

En sådan kærlighedsaffære med Bibelen er meget markant i Syd. Bibelen har en særlig kraftfuld autoritet, og nærheden til teksterne har en selvfølgelig dominans. Man læser sit eget liv i lyset af de hellige skrifter. Ordet har en speciel magt. Bibelen bærer man med sig under armen i fuld offentlighed. Teksternes betydning diskuteres ivrigt på markedspladsen.

Nye kirker vidner

Meget har forandret sig i den kristne verdensmission. Den mere end 200 år gamle moderne missionsepoke er slut, men det er den kristne mission ikke. Nu er det bare de nye kirker kloden rundt, der bliver tændt for mission. De er ofte præget af en stærk vitalitet, fordi de er præget af en ny tro, fornyelse og vækkelse. De vidner om det, de har set og hørt. Det gør de også på steder, hvor kirkerne er i mindretal, måske en trængt minoritet. Tit er det faktisk de

kirker, der har oplevet forfølgelser, ja martyriet, på egen krop, som er bærere af det dybeste og mest ægte vidnesbyrd.

Fra missionshistorien ved vi også, at den kristne kirke og mission er skrøbelig. Men missionen har altid krydset grænser. Skete der en stor udbredelse i visse områder, så var det som om, at lysestagen blev taget bort efterfølgende. Tænk på Egypten, Syrien og Tunesien, hvor den kristne tro fik den største udbredelse, hvor de fleste store teologer og kirkeledere fødtes, men hvor de kristne også blev helliggjort ved meget martyrblood. Kristendommen var engang dominerende i hele Eufratdeltæet, og de fleste af folkene i det nuværende Irak, Iran og østover i Centralasien, også i lande vi nu kalder Afghanistan og Tadjikistan, var engang kristnet. Evangeliet har altid befundet sig i lerkar.

I Korea var der en lille svag kirke for 100 år siden, men nu sender kirken missionærer til hele kloden og overtager mange felter, som vestlige missionsselskaber har forladt, og de når ind til områder, som vi andre aldrig nåede til. I Mizoramregionen i Indien er mere end 90 % af befolkningen kristne, og de sender missionærer til hele Indien i dag. Men for 100 år siden var der ikke rigtig nogen kirke i Mizoram.

Nogle lærestykker

Den nye missionsbevægelse i Syd vokser hurtigt i disse år. Det er nærmest undgået vores opmærksomhed i Nord, fordi vi måske har

haft for travlt med at håndtere vores egne problemer og systemer. Men vækkelsen for mission er meget markant mange steder i Latinamerika, Afrika og Asien i dag. Og vi gør klogt i at lade os udfordre. Hovedparten af verdens 400.000 missionærer kommer fra de nævnte verdensdele. Der findes

vitalitet – og dermed også deres dragende virkning på folk uden for de kristne fællesskaber – er også en side, som er slående.

· Troen på Helligåndens forandrende og helbredende magt er ligeledes dominerende.

Kristendommen er blevet virkelig global. Der sker åndelige nybrud

”

Ca. 25 millioner bliver kristne hvert år. Det sker primært som følge af en tværkulturel missionsindsats over hele verden.

i omegnen af 4.000 nye missionselskaber i Syd. Det er ingen overdrivelse at sige, at missionens initiativ er flyttet til Syd. Men hvordan kan vi lade os inspirere af det, der sker her?

Naturligvis står vi med et broget billede. De kirkelige traditioner er af mange slags, og alt forekommer ikke lige sundt og ægte. Nogle få karakteristika bør dog nævnes:

- Bønnen har en meget stor betydning. Bønslivet prioriteres individuelt og i fællesskabsgrupper.
- Tilliden til Guds ord er slående. Den er meget mere grundlæggende, end vi gør os forestillinger om det. Troen på Guds ord gennemsyrrer troen på forandring og fornyelse i kirke og mission.
- Forkyndelsen til omvendelse og tro udgør basis for kald og tjeneste.
- Menigheders dristighed og

på nye steder. Troens og tjeneestens glød forlenet med nye syner sætter hele bevægelser i gang. Mange unge melder sig og følger kaldet til tjeneste. Tit er de og deres sendende kirkesamfund ikke så organiserede, men evangeliet skal krydse grænser. Der er tilsvarende ofte ikke megen rygdækning i form af rigdom og gode sendelseskår, men disse mange ildsjæle ønsker, at den lidende og fattige verden skal gøres rige ved evangeliets rigdom. End ikke udsigten til krævende omkostninger, for eksempel et muligt martyrium på visse poster i Asien, holder dem tilbage.

Andreas bliver ny rejsesekretær

→ | Kontakt os, hvis du vil have besøg af Andreas

Af landssekretær Kurt Dalsgaard

Fra februar 2008 bliver Andreas Ipsen ny rejsesekretær på DBI. Han afløser Steen Eskildsen. Andreas er 23 år og har studeret teologi i tre år. Han er opvokset på Bornholm og kommer i Evangelisk Luthersk Missionsforening i København (ELM) sammen med Johanne, som han er forlovet med.

Andreas har de sidste år været prædikant ved en del møder, så det er ikke nyt for ham, når han skal rejse landet rundt og forkynde Guds ord og fortælle om DBI. Han har også været med i redaktionen for KFS's blad "Til Tro" og ELM's blad "Liv i troen", så han har erfa-

ring med i rygsækken, når han som rejsesekretær også skal være redaktionssekretær for DBIposten.

Vi har endnu plads til nogle møder for foråret 2008 og fremefter. Kontakt os på DBI, hvis I vil have besøg af Andreas. Vi har flere møderejser til Jylland, hvor vi måske kan få det til at passe med et møde hos jer.

DBIposten

Redaktion

Landssekr. Kurt Dalsgaard, ansv.
Rejsesekr. Steen Eskildsen, red.sekr.
Stud.teol. Thomas Olofson
Stud. teol. Martin Haahr Olsen
Stud. teol. Morten Koch Møller

Indlæg sendes til dbi-posten@dbi.edu
DBIposten sendes gratis til interesserede

Design Chr Rahbek Olsen
Tryk Morsø Folkeblad
ISSN 0906-825X

Frederiksborggade 1B 1.
1360 København K

Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
Fax: 33136989
Email: dbi@dbi.edu
www.dbi.edu
www.tkm-uddannelsen.dk
Giro 5 21 59 00
Studentertelefon: 33138040

DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Flemming Burgdorf
Rektor Børge Haahr Andersen
Landssekretær Kurt Dalsgaard
Studiekoordinator Nicolai Techow

Husk i forbøn

Bed om/for

- at DBI må få 3 millioner i gaver i de sidste 3 måneder af året.
- vækkelserne i Latinamerika, Afrika, Asien og lignende steder.
- at kirken i Danmark må opleve åndelig fornyelse.

Tak for

- mange nye studerende.
- en god informationstur til Sønderjylland, hvor vi mødte 1100 DBI-venner.
- at DBI i oktober kan fejre 35 års fødselsdag.

OPLEV ISRAEL

- DET HELIGE LAND

Israel på egen hånd

Flybillet fra kr. 3.585,- inkl. skat.
Vi kan også booke bil, overnatning og andre arrangementer.
Forhør nærmere

Volontør

Kibbutz/Plejhjem
Unge mellem 18 og 32 år.
- Oplev Israel på en anden måde

Grupper

Rundrejser i Israel m. dansktalende guide. Vi arrangerer gerne en tur for DIN menighed.

Kontakt os og få tilsendt materiale

www.felixrejser.dk
7592 2022 - fxr@felixrejser.dk

DOWNLOAD 'DET GODE PROGRAM'

Så kan du automatisk støtte DBI, når du handler i godt 300 e-butikker gennem engodsag.

Se på www.engodsag.dk hvordan du gør.

176 sider – kr. 198,-

Giv børnene det bedste

En inspirationsbog til at leve med Gud i familien

Birgitte Kjær

Hverdagsnære overvejelser om kristen opdragelse og praktiske ideer til at lade Gud få plads i din familie.

En god hjælp både til nye og mere erfarne forældre.

Oplagt i forbindelse med barnedåb.

Køb bøgerne i din boghandel eller direkte hos LogosMedia

121 sider – kr. 148,-

Ægte[fælles]skab

Ti teser om kirkens opgave

Børge Haahr Andersen

Børge Haahr Andersen peger på en række konkrete områder, hvor der er behov for, at kirken træder i karakter og viser ægte omsorg.

"Bogen er et spark bagi til en selvfyld folkekirke, der lukker sig om sig selv i politisk korrekthed."
- Lektørdtalelse

Telefon 4820 7690
logosmedia@d1m.dk
www.logosmedia.dk

Frederiksborg Apotek

Slotsgade 26
3400 Hillerød
Tlf. 48 26 56 00

www.frederiksborg.netapotek.dk

Apoteket har døgnvagt

Kirken er ikke hellig

aktuel kommentar | Hvis man bare vil polere danskernes folkereligøse tro, er det bedre at lukke den tomme kirke.

Af landssekretær Kurt Dalsgaard

For tiden er der overvejelser om at lukke kirker og at slå tyndt befolkede landsogne sammen. Alene i Københavns stift har der været tale om at lukke ti kirker. Det lyder voldsomt, og for nogen er det et meget ømfindeligt spørgsmål. Kirken er Guds hus, og derfor kan man ikke bare jævne en sådan bygning med jorden eller sælge den til andet formål, vil nogen sige.

Man kan nærme sig spørgsmålet fra to sider. Fra en praktisk side og fra en åndelig side.

Mange kirker er bygget for hundrede - eller endog - flere hundrede år siden. Dengang var der et befolkningsgrundlag, som gjorde, at man lagde en kirke netop der, men i dag bor der ikke mange mennesker i sognet. Det findes der eksempler på både i by og på land.

Jeg mener ikke, at kirkebygningen i sig selv er hellig. Derfor må kirkernes placering tilpasses den befolkningsmæssige udvikling, ligesom alle andre bygninger som for eksempel skoler, plejehjem og lignende. Hvor kirken skal ligge må afgøres efter, hvordan den bedst tjener den egentlige sag: At være ramme om menighedens liv på det lokale sted. Derfor vil det også være naturligt - og nød-

vendigt - løbende at nedlægge kirker og bygge nye.

Målet må være klart

Spørgsmålet om at lukke kirker har dog også en åndelig side. Selvom der nogle steder bor færre mennesker i dag, end da kirken blev bygget, er der stadig steder, hvor det dybeste problem er, at de, *som bor der*, ikke går i kirke. Disse steder løses det egentlige problem ikke ved at lukke kirken. I stedet tilsløres det måske bare, hvori problemet ligger: At mange danskere slet ikke har brug for at mødes om Guds ord og sakramenterne.

Enorme ressourcer bruges på menighedsrådsmøder og konferencer om de strukturelle og ydre forhold i Folkekirken. Det er på tide, at Folkekirken tager skeen i den anden hånd, og i højere grad satser på at formidle en klar bibelsk forkyndelse, som kalder folk til personlig tro på Jesus Kristus. Det er ikke nok at sige, at vi skal have flere præster og mere "mission", hvis ikke målet er klart: At mennesker skal høre en bibelsk tale om frelse og tro på Jesus, om efterfølgelse og mission. Hvis det dybest set er danskernes folkereligøse tro, der skal poleres, kan de flotte ord ikke bruges til noget. Er det bare det, man vil, så er det bedre at lukke den tomme kirke.

Maskinel magasinpost
42472

Afsender
Glumsø Portoservice ApS
Fabriksvej 6
9490 Pandrup

månedens citat

Det gælder om at leve i evigheden og dog høre stueuret slå.

Søren Kierkegaard